

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عن علي بن الحسين عليه السلام قال:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لَطَبَوْهُ وَ لَوْ بَسَفَكَ الْمُهْجَ وَ حَوْضَ اللَّجْجِ﴾

الكافي، جلد 1، صفحه 35

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. 1398/9/24

عنوان:

«یارم همه جاست»

شناسنامه مطلب	
e-m-129	کد مطلب
	موضوع
علمی / علوم عقلی / منطق / کمک آموزشی / المنطق / سؤال و تمرین	رده
امام خمینی، توحید، لقاءالله، قیاس، قضیه منحرفه، تحویل قضایا، تمرین منطق	برچسب
محتوای این فایل، پاسخ به تمرین 194 از تمرین کانال کاربرد علوم حوزوی در پیام‌رسان ای‌تا است.	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نمو

nomov.ir

تمرین:

همه جا منزل عشق است که یارم همه جاست

کور دل آنکه نیابد به جهان، جای تو را

در این بیت امام راحل، یک قیاس برای مصرع نخست بسازید و یک قیاس نیز با انضمام مصرع دوم.

پاسخ:

• جواب قیاس مصرع اول:

نکته‌ی مهمی که باید توجه داشت این است که در «همه جا منزل عشق است که یارم همه جاست» جای اول نهاد و به اصطلاح منطقه موضوع است اما جا در جمله دوم قید مکان است یعنی یک حرف اضافه‌ی «در» هم سر «جا» باید باشد و جمله اینگونه است یارم، در همه جا هست. نیز دقت کنید که هست با است فرق دارد و این یعنی اینکه محمول این است «موجود است». با این دونکته معلوم شد که جا نمی تواند حد وسط باشد و خلاصه اینکه محمول وجود یار در همه جا است و نه جا.

مراحل حل جواب:

لفظ «که» در شعر می رساند که ماقبل آن قضیه مطلوبه است و ما بعد آن قیاس یا بعض القیاس.

و دانستیم که ما بعد آن این است: یارم در همه جا است یا به عربی «حبیبی فی کل مکان».

سور را سر قضیه می آوریم تا قضیه منحرفه، مستقیمه شود یعنی «کل مکان حبیبی فیه».

خبر جمله است و نمی توان در کبرای محذوفه، از آن استفاده کرد زیرا مبتدا باید مفرد باشد پس جمله خبر را نعت برای مفرد مناسب قرار می دهیم به اعتبار مبتدای صغری یعنی از حد اصغر، منعوتمان را می گیریم که می شود «کل مکانِ مکانِ حبیبی فیه».

«مکان حبیبی فیه» را حد وسط را موضوع قرار داده و از مطلوب، محمول یا حد اکبر می گیریم و می شود «کل مکان حبیبی فیه منزل عشق».

• اما جواب قیاس مصرعین:

قضیه کبری از قیاس بالا این بود: کل مکانِ مکانِ حبیبی (=انت) فیه

تحویل مصرع دوم: کل مکانِ حبیبی فیه کل من لم یره فیه (=کل مکانِ أنت فیه کل من لم یرک فیه) هو اعمی

نتیجه: هر کس خدا را در همه جا نبیند، کور است.